

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (86) TÈXTIL (13). ELS QUINTANA.

L'acceptació que va tenir el Centre Autònom de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona (CADCI), fundat el 1903, va fer sorgir societats similars en d'altres poblacions catalanes. A Terrassa, el diari *la Sembra*, portaveu de l'Agrupació Regionalista, publicava el 18 d'abril de 1913 una crida a viatjants, comptables, teòrics, majordoms, dependents de comerç i càrrecs similars per crear una associació que els agrupés. Un dels promotors d'aquesta iniciativa era Joaquim Quintana i Guillem, comptable de la indústria Freixa i Sanz, que serà el primer president del nou Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria, que es constituí el juliol següent amb una seixantena de socis. La societat va tenir una notable incidència en la vida associativa i cultural de Terrassa fins a la seva desaparició el 1932. Joaquim Quintana, però, només va poder veure-ho els primers dos anys, ja que el 14 de març de 1915 va morir a l'edat de 59 anys.

Joaquim Quintana Casajoana, tècnic tèxtil, fill de Joaquim Quintana i Guillem,

s'inicià d'empresari tèxtil el 31 de març de 1915 constituint, amb Domènec Donadeu i Font i Jaume Rocabert i Prats, la societat **Donadeu i Cia.** per dedicar-se a la fabricació i venda de teixits de llana. La nova empresa aprofità les circumstàncies favorables per a la indústria tèxtil dels anys de la Primera Guerra Mundial i es consolidà ràpidament. Joaquim Quintana, però se separarà de la societat en termes poc amistosos l'abril del 1927 i s'establirà pel seu compte tot sol. El fet d'estar pendent de plets judicials amb Donadeu i Cia fa que adopti com a nom comercial **F. Miquel**, que és el de la seva

FÁBRICA
- DE -
TEJIDOS DE LANA
RAMBLA DE EGARA, 301 - TEL. 1418
D

SALALLASERA, QUINTANA Y C.^A

Tarrasa, Octubre de 1933.

*Sr. Hilados y Cintas Selen S.A.
Barcelona*

Muy Sr. nuestro : De acuerdo con el contenido de la precedente circular, tenemos el agrado de informarle, que por escritura pública autorizada ante el notario don Francisco Espriu Torras, hemos constituido una sociedad mercantil regular colectiva, que girará bajo la razón social de

SALALLASERA, QUINTANA, Y C.^A

siendo continuadora del negocio de fabricación de tejidos de lana que hasta la fecha llevó la firma de F. MIQUEL, de cuyo Activo y Pasivo nos imponemos.

La sociedad formada de nuevo, está integrada por los señores don Salvador Salallasera Matari y don Joaquín Quintana Casajoana en calidad de Gerentes y de doña Francisca Miquel Gual como socio colectivo, usando los primeros de las firmas que al pie de la presente se insertan.

Esperamos vernos favorecidos con la misma confianza con que ha distinguido a nuestra antecesora, anticipándole las gracias por ello y nos suscribimos de V. atentos y firmes S. S. q. e. s. m.

SALALLASERA, QUINTANA Y C.^A

DON SALVADOR SALALLASERA MATARI, firmará:

DON JOAQUIN QUINTANA CASAJUANA, firmará:

muller, Francesca Miquel i Gual. La fàbrica la instal·la a la Rambla, 301, l'octubre de 1933. Quintana, que com ja hem dit era tècnic tèxtil, s'associà amb un viatjant, Salvador Salallasera i Matarí. Salallasera i Quintana eren amics de joventut. Ambdós figuraven entre els expulsats del Círcol Egarenc el 1907 per ballar una sardana sense permís. La nova societat s'anomenarà **Salallasera, Quintana i Cia.**, i la formen els dos esmentats més Francesca Miquel, muller de Quintana i anterior titular. Salvador Salallasera era fill de Llorenç Salallasera i Torrens, primer, dependent i més tard, propietari de la cereria Pons de la plaça Vella i soci de Matarí i Salallasera, que més tard esdevindrà a Filatures Matarí.

Salallasera dura poc a la societat, ja que l'abril de 1935 se'n separa. Hi quedaran només Quintana i la seva muller, que adoptaran la raó social **Quintana i Cia.** La sortida de Salallasera i la crisi tèxtil dels anys trenta creen problemes de tresoreria, i Quintana i Cia. es veu abocada a presentar suspensió de pagaments el vint-i-u d'agost següent, i àdhuc li es instada la fallida, la qual cosa, però, no va prosperar.

A la postguerra Joaquim Quintana marxa a Béjar, on trasllada part de la seva maquinària per associar-se amb una important indústria d'aquella ciutat. Mentrestant, a Terrassa, el seu fill Josep Quintana i Miquel continua amb la seva mare la fabricació de teixits amb la mateixa raó social que ja tenien els seus pares, Quintana i Cia. Josep Quintana es va casar el 1940 amb Assumpció Bosch de Basea i Solà, filla del metge Joan Bosch de Basea i Roig, un destacat catalanista terrassenc que havia presidit l'Agrupació Regionalista el 1903 i havia estat elegit diputat provincial pels nacionalistes terrassencs el 1921. A diferència del seu sogre, Josep Quintana militava activament ja abans de la guerra en els partits de la dreta espanyolista. En esclatar la guerra fou detingut, però va poder finalment escapar-se a la zona nacional. El seu tarannà actiu i arriscat el feu enrolar-se a la Legión Espanyola. Per mèrits de combat en el front se li concediren, la medalla de campanya, tres creus roges, dues creus de guerra, dues de sofriments per la pàtria i en dues ocasions el van llorear col·lectivament. Sofrí també diverses ferides de guerra, per les quals fou considerat mutilat de guerra. Quan va acabar la guerra tenia el grau de tinent de la legió, i quan va passar definitivament a la reserva tenia el de coronel. Josep Quintana fou nomenat a la postguerra delegado local de excombatientes. En els anys següents va formar part dels grups monàrquics que promovien la restauració monàrquica en la persona de D. Joan, comte de Barcelona, a qui Josep Quintana visità diverses vegades a la seva residència d'Estoril, fent d'enllaç amb els monàrquics terrassencs, com Lluís Donadeu, Tomàs Lanaspà i d'altres.

Quintana i Cia. donava feina a la postguerra a més de 50 obrers entre filatura, doblats i teixits. El 1949 l'empresa fou venuda a Gamon i Suárez, el qual va canviar de nom la raó social el 1951, en que va passar a dir-se Manufacturas del Pilar, S A. La maquinària va ser traslladada al vapor Castany. El 1961 les accions de Manufactures del Pilar foren venudes a un altre grup. Des del 1949, però, ja no va tenir cap relació amb la família Quintana.

RAFAEL COMAS